

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI.

СУБОТА 12. ДЕЦЕМБРА 1898.

Број 42.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 "
За стране земље на годину 9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

Београд, 12. Децембра 1898. г.

Престоница Његовог Величанства Краља Србије Александра I, сећајући се с поносом онога знаменитог историјског дана, што га је на данашњи дан, пре 40 год. извршила Велика Свето Андрејска Скупштина у Београду, повративши Србији Народну Династију, Славне Обреновиће, чије име као алем камен трепери у свима великим историјским моментима у животу данашње Краљевине Србије, почињући од оних страшних и крвавих дана Србинових, од Таковског устанка, па до данашње слободне, унапређене, ојачане и на степен Краљевства подигнуте државе српске, — а да би и она дала жива израза својим осећајима, — послала је Његовом Величанству Краљу Александру I и Његовом Величанству Краљу Милану ове честитке :

Његовом Величанству Краљу Србије
АЛЕКСАНДРУ I

Ниш.

Велико историјско дело, што га је на данашњи дан пре 40 година извршила Свето Андрејска Велика Народна Скупштина, повративши Србији, народу српском његову народну Династију а у лицу ослободитеља Србије, основатеља данашње српске државе, Великог Милоша Обреновића I извршило се је у Твојој верној и Дому Обреновића оданој престоници, у поносном граду Београду, чији се грађани, синови и унуци ондашњих Београђана диче и поносе, што је се то велико историјско дело извршило баш у Београду, и што су Београђани тада учествовали у томе великом и по Србију и Српство тако срећно извршеном великом делу, из кога су потекли они значајни радови славних Обреновића, Великог Милоша, Неумрлог Михаила и обновиоца Краљевине Милана I, који су ондашњу малену, зависну Србију дигли на степен данашње ојачане, унапређене независне Краљевине Србије — хитају да своме Краљу и Господару, Глави славног и јуначког Дома Обреновића честитају овај Србији и српском народу спасоносни дан, дан повратка на српски престо народне Династије, са урдним жељама, да се под срећном звездом славних Обреновића а под владавином витешког Обреновића V остваре и остали велики идеали српског народа.

Слава Дому Обреновића!

Председник
београдске општине,

Никола Д. Стевановић с. р.

Његовом Величанству Краљу Милану,

Команданту активне војске,

Ниш.

Престоница Његовог Величанства Краља Александра I, учествујући у прослави данашњег знаменитог дана, кога је дана династија Обреновића враћена на српски престо, честитајући тај по Србију велики дан своме Краљу и Господару, сећа се и свога првога Краља од Србије, који је, настављајући велика дела свога јуначког деда Милоша Великог, малену, зависну Кнежевину Србију, проширио, на степен Немањине Краљевине подигао, и поздравља Ваше Величанство и жели Вам дуг и срећан живот на добро Србије и оснажење њене витешке војске.

Председник
београдске општине,

Никола Д. Стевановић с. р.

Београд 9. Децембра 1898. год.

Председник општине београдске, у име Београђана, честитао је Њиховим Величанствима Краљу Александру I и Краљу Милану Славу, и Њихова Величанства благоизволела су милостиво одговорити овим брзојавима:

„Председнику општине београдске

Н. Д. Стевановићу

БЕОГРАД

Ниш (Двор) 7. Дец. 1898.

Мојим верним Београђанима изјавите Моју благодарност на честитању Крсног имена.

Александар“.

„Председнику београдске општине

Г. Николи Стевановићу

БЕОГРАД

Ниш (Двор) 8. Дец. 1898.

Благодарим председнику Престонице на топлим жељама за Мене и војску, којом имам част по благовољењу Господара и Краља Врховног Команданта заповедати. Београд, који у својој недалекој историји памти туђе гарнизоне, и треба свакад да високо појми значај врле српске војске.

Командант, ђенерал,

Милан“.

Честитке председника општине гласе:

Његовом Величанству, Краљу Србије
Александру I

Ниш

У најдубљој поданичкој верности понижно молим Ваше Величанство, да о Својем Креном имену благоволи милостиво примити искрена честитања, која Величанству са пуно преданости подносе одани Вам Београђани са урдним жељама, да би Ваше

Величанство још дуго и дуго година Славу славило на дику и понос Срба и на добро и срећу Свога Дома и Србије.

Председник београдске општине,
Никола Д. Стевановић с. р.

Његовом Величанству Краљу Милану
Команданту Активне Војске

Ниш

Најпонизније молим Ваше Величанство, да на данашњи дан благоволите примити урдна честитања са топлим жељама за дуг и срећан живот Величанства а за добро Србије и њене војске.

Председник општине београдске,
Никола Д. Стевановић с. р.

Народној Скупштини,

Ниш.

Прославу четрдесетогодишњице повратка народне династије Обреновића, коју данас и Народно Представништво прославља, честитају Београђани, у чијој се средини извршио тај знаменити догађај и благодаре Скупштини на иницијативи за прославу овога историјског чина, са урдним жељама, да се умножи и увелича сјај и слава Великих Обреновића на срећу Србије и српског Народа.

Председник београдске општине,

Никола Д. Стевановић с. р.

РЕДОВНИ САСТАНАК

19. Новембра 1898.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. В. Ј. Рајић и Коста Симић; одборника били: г.г. Ваца Николић, Р. Драговић, Др. Стеван Марковић, Глиша Стојановић, Дамјан Стојковић, Милутин Ј. Марковић, М. Капетановић, Коста М. Ђурић, Ј. М. Јанковић, Др. Лазаревић, Ђ. Пантелић, Стеван Миљковић, Михаило Ђ. Илић, К. П. Михайловић, К. Н. Лазаревић, Љуб. Живковић, Коста Д. Главинић, Стеван Максимовић, Др. Леко, М. Савчић, Милов. Миленковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 12. Нов. 1898 год. и учињене су ове измене и доцуне:

у решењу КЊБр. 696 да се поред нове тапије преда и стара тапија истога земљишта комисији за регулисање улица око имања купљеног за дођолску цркву.

у решењу КЊБр. 698, да се преко дотичне господе министара изиште мишљење од санитетског односно грађевинског савета о овом предлогу одборника г. К. Д. Главинића.

II

Одборник г. Раденко Драговић предлаже, да се пред савагалском основном школом направи тротоар од камена, јер садашњи од цигаља, кад је влажан, клизав је и опасан за пролазнике а нарочито за децу.

Председник је изјавио,

да ће наредити да се тротоар постави од камена.

III

Одборник г. Др. Стеван Марковић пита, шта је са експропријацијом Параносовог Хана.

Председник је одговорио,

да се овај предмет налази пред грађевинским одбором на раду.

IV

Одборник г. Глиша Стојановић примећује, да друштво за осветљење Београда, полажући подzemне спроводнике квари калдрму и не доводи је у првобитно стање.

Председник је изјавио,

да је одређена комисија, да прегледа сва места, на којима је калдрма искварена и да ће се иста оправити о трошку друштва, ако оно не би хтело само да то учини.

V

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 7962, 8060, 7961, 8090, 7972, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Милан Спасић олд. рабација добродошлаго и средњег имовног стања; да је Светозар Суботић служитељ општ. доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати: Милева жена Видоја Марића надничара, Живојин Кршљановић бакалин, Франц Рипка лончар, Зарија Ђурђевић и Богољуб Михајловић слуге олд.

тивник ново-створеног стања. Нема сумње уз Јанићија, који је, по Данилову причању као свештеник уживао добар глас и ауторитет, био је и један део свештенства као непомирљива опозиција Драгутину.

Како АЕ. Данило II прича, краљица Јелена није осуђивала поступак свога сина: Она је у том догађају увиђала претрости Виђења и теши свога сина Драгутину, када је овај на коленима моли да му опрости. Драгутин даде матери својој „један део земље своје државе на уживање и пребивање.“¹⁾ —

У причању првих догађаја, у времену првих година Драгутинова врховног краљевања Трконошац се јако разликује од АЕ. Данила. По њему: Јелена је „побегла“ преко Бихора у Бар своје мужу и није она никако хтела да види свога сина. Даље Трконошац прича: да је и АЕ. Јанићије преко Брда добегао Урошу; да Драгутин није хтео даље гонити Уроша, него му је оставио целу „Скендерију“ на уживање; да је Драгутин у скоро сазвао државни сабор и да је на томе сабору поставио за архијепскопа Данила I, од кога је у Жичи помазан за српског краља; да је Урош са својом женом и АЕ. Јанићијем живео

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „...*Nam divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur*“.....

Salust. Coni. Cat. cap. I.

.....*„Драгутинова је влада била без живота и свежине“*.....
Ист. Ковач. и Јован стр. 102.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, првом видовданском наградом од 15 Јунија 1897. г.)

(НАСТАВАК)

За владе краља Уроша I Српска је држава импоновала околним државама вероватно са унутарње државне срећености. Урош није био владалац претераног освајачког духа; он се не може похвалити каквим територијалним проширењем Српске државе, и нама изгледа, да је врло оправдано мишљење: Да краљ Урош I није добио звучни надимак Велики због срећно извршених освајачких предузећа, него због унутарњег благостања, које је уживала Српска држава за његове владавине.¹⁾

¹⁾ Т. Флорински, Южне Славјане и Византија в. Пстр. 13. — В. Калаји, Ист. Срп. Народа стр. 43.

Али, као што смо видели, последњих година Урошева краљевања у Српској држави беше завладала нека раздраженост и растројство поглавито изазвано познатим антагонизмом између Уроша и Драгутина. Из тог екстремног антагонизма развила се Драгутинова буна, као оправдана последица Урошева непопуштања. И Драгутин, чији се долазак на престо карактерише као израз победе једне странке у Српској држави, у првим годинама свога краљевања имао је да еквилибира између две странке, ако би желео да рачуна на општу приврженост. Поред краља Уроша и поред других знатнијих личности Драгутину је, према Данилову причању, био противник и АЕ. Јанићије. Када је Драгутин дошао на престо АЕ. Јанићије, као из неке солидарности са Урошем, одлази за збаченим Урошем. Побожни АЕ. Данило мотивише Јанићијево оступање тиме, што се АЕ. Јанићије сетио љубави Урошеве и обећања да се неће никако раздвајати са Урошем.¹⁾ Али се и из таква Данилова приповедања да извести: Да је АЕ. Јанићије потпуно одобравао Урошеву политику да му је био личним пријатељем; да није одобравао Драгутинов рад и да је био про-

¹⁾ Дан. Жив. стр. 289.

¹⁾ Види: Дан. Жив. стр. 19—21, 58 и Павл. Житија стр. 173—175. —

VI

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СтБр. 3250, 3264 и 3316 одбор је изјавио мишљење,

да се Софији Ђукић удовој, Милеви Михајловићевој учитељици и Кости Дукићу абацији могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

VII

По прочитању молбе Д-ра Влад. А. Ђорђевића, општинског лекара, којом моли да му се одобри још два месеца осуетва, одбор је решио,

одобрава се Д-ру Влад. А. Ђорђевићу општ. лекару још два месеца осуетва од дужности ради лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана, кад му истекне садање осуетво.

VIII

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 14. Нов. ове год. АБр. 7982 одредио цену лебу од двадесет и осам пара дин. по кг., а да се леб продаје по 25 пара у тежини од 893 грама, пошто је жито за прошлих петнаест дана било преко 18 дин. сто килограма. —

Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

IX

По прочитању протокола лицитације АБр. 8096 држате за давање под закуп права узимања и продаје цубока у 1899 год. одбор је решио,

да се право узимања цубока са општинских кланица и продаје истог за 189-девету годину изда под закуп под прописаним погодбама Сими К. Наумовићу, олд. трг. за цену од тридесет и једну илјаду седам стотина и педесет динара год. аренде.

X

Председник износи одбору на решење извештај комисије о прегледу поднетих планова за уређење доњег калемегдана.

По прочитању тога извештаја АБр. 8208, одбор је решио,

у Бару и да је од њих троје Драгутин „горко“ проклет и одлучен од цркве.¹⁾

Према Даниловим саопштењима у Троношца је новина: Да је Драгутина помазао за српског краља АЕ. Данило I; да је Драгутин анатемисан; да је Драгутин дао оцу своме „Скендерију“ на уживање.

Архимандрит г. Нићифор Дучић потпуно је примио ово горње прво Троношчево саопштење, да је Драгутин од Данила I помазан за српског краља.²⁾ Ако се има на уму онај традиционални обичај у Немања, да се при ступању на престо миропомажу у Жичи од Српског архијепског, може се са свим усвојити Троношчево казивање. —

Ствар, којој би ваљало веће пажње обратити, јесте питање, ко је за Драгутинова врховног краљевства био српским архијепскопом? О овом питању у толико преваља размислити, што АЕ. Данило II не прича да је иза АЕ. Јанићија дошао на српски архијепскопски престо АЕ. Данило I, него АЕ. Јевстатије I. Данило II изрично каже, да је после АЕ. Саве II дошао на архијепскопски престо Данило I, који је мало владао и да је због неких непознатих узрока смењен.³⁾ Архимандрит,

прима се у свему овај извештај. Да се умоли пројектант Димитрије Лeko, да према примедбама, у извештају изложеним састави нов пројект, који би имао општински баштован да изведе под његовим надзором с тим, да се у први мах изведе само засађивање и паркирање.

Односно суме, која би се имала утрошити на уређење овог дела калемегдана, да се предвиди у буџету за 1899 годину.

Награда за поднете пројекте да се изда према предлогу комисије.

Напомена: Одборник г. К. Д. Главинић који је као члан комисије потписао овај извештај, приликом читања истог изјавио је, да се у свему слаже са истим сем става „да се је приликом грађења водовода мислило, да ће бити и сувише воде из новог водовода“, јер то није нико могао мислити.

XI

Председник извештава одбор, да је Управа вар. Београда решењем својим АБр. 7861 задржала од извршења решење одбора општинског од 4. Јула о.г. АБр. 4176 по ствари експропријације земљишта Михајла Арсеновића, с тим, да нема места поновном процењивању истог земљишта. —

По прочитању тог решења Управног, одбор је решио,

прима се к знању ово решење Управе вароши Београда и да се по њему поступи.

XII

Одборник г. К. Д. Главинић мисли, да би требало покренути ствар о плацевима регулационог фонда, које је држава задржала при предаји истог општини и тражити од државе, да се исти предаду општини, односно регулационом фонду.

Председник је изјавио,

да је ову ствар већ покренуо и да ће и даље по истој радити.

XIII

Председник извештава одбор, да Ђорђе Лакић олд. тражи, да му се плати његово земљиште, што се заузима за регулацију Ратарске улице, како би он тим новцем исплатио дуг општини за саграђену калдрму.

По прочитању те његове молбе АБр. 4739 и акта о експропријацији његовог земљишта ББр. 765/96. год. одбор је решио,

пак, Нићифор Дучић узима да је Данило I био српским архијепскопом само иза АЕ. Јанићија и да је архијепскопово за све време Драгутинова врховног краљевања.¹⁾ —

АЕ. Данило II, дакле, неће да саопшти зашто је АЕ. Данило I смењен; он намерно прећуткује, да каже, ко је после Јанићија дошао за српског архијепског. То његово прећуткивање повлачи за собом питање: Зашто је АЕ. Данило I смењен? Ко је био српским архијепскопом за Драгутинова врховног краљевања? Како да се протумачи то Данилово — ћутање?

За што је АЕ. Данило I смењен са архијепскопске столице, како изгледа АЕ. Данило II или неће да каже или му одишта нису познати узроци. Али, ако се поверује Троношцу, да је са Драгутином дошао на архијепскопски престо Данило I, па ако се то доведе у везу са Даниловим причањем, — онда би се оваква једна конјектура могла створити: По самом причању Данилову АЕ. Данило I је просто смењен. Да је Данило I сам, својевољно дао оставку, нема сумње, Данило II употребио би овај категорички израз и према томе са свим умесна изгледа претпоставка

да се ово земљиште исплати Ђорђу Лакићу олд. из регулационог фонда по десет динара квадратан метар ако пристане, а ако не пристане, да се ова ствар одложи док општини исто земљиште не затреба.

XIV

Поводом молбе Браће П. Ђорђевић олд. трг. ГБр. 3054 да им се даде регулациона и нивелациона линија, како би могли на својем земљишту до великих басемака подићи зграду, председник износи одбору на решење питање, да ли ће се и даље остати при садањем регулационом плану тога места, по којем се Браћи Ђорђевићима не би могло допустити зидање на овом земљишту, већ би се исто морало експроприсати, или ће се решити, да се регулациони план на истоме месту измени и како

По саслушању овога одбор је решио,

да одборници г.г. М. Капетановић, Др. Стеван Марковић и Милош Савчић проуче регулациони план на овоме месту и поднесу одбору извештај са мишљењем да ли би требало и како изменити регулациони план на овоме месту. До решења овог питања да се по молби Браће Ђорђевића ГБр. 3054 ништа не ради.

XV

По прочитању молбе Даринке удове Митра Стојановића бив. кафеције АБр. 7880, одбор је са разлога у молби наведених решио,

да се молитељица Даринка ослободи плаћања интереса у седамдесет динара на дуг општини за саграђену калдрму, пошто потпуно исплати главни дуг.

XVI

По прочитању молбе Петра Лазаревића трг. олд. АБр. 7879, одбор је са разлога наведених у молби, решио,

да се молилац Петар ослободи плаћања интереса у две стотине осамдесет динара и 71 пару на дуг општини за калдрму, пошто је главни дуг потпуно исплатио и ако се одрече сваког тражења накнаде штете услед нивелације.

XVII

По прочитању молбе Милана М. Банковића олд. трг. АБр. 7768, којом моли да се ослободи

да је Данило I смењен због неког прквеног питања и несугласице са Урошем I.¹⁾ Па ако се још има на уму Троношчево казивање, онда би се у претпоставкама могло још даље отићи и претпоставити да је АЕ. Данило I смењен с тога, што је, можда, подражавао Драгутина и бранио основаност његових претензија. Урошу се то није свидело; Данило I није хтео одустати од свог мишљења и резултат је те несугласице било Данилово смењивање. Може се мислити, да АЕ. Данило I није и после смењивања престао бити Драгутиновим партизаном, јер када је Драгутин одбранио своја права и дошао на српски краљевски престо, он га се сетио као свога старога пријатеља и оданог партизана и повратио га на архијепскопски престо.

Али, за што Данило II ништа не приповеда о овом другом архијепскоповоњу Данила I? У Архимандрита г. Нићифора Дучића има једна канонска аргументација, која до некле тумачи ово Данилово апсолутно ћутање. По г. Дучићу Данило I забрањен је за српског архијепског неканонским путем, јер је још у животу био архијепскоп Јанићије I.²⁾ Без сумње у очима већег дела српског свештенства ово

¹⁾ Гласн. V. стр. 51—52.

²⁾ Нић. Дучић. Ист. Срп. Цркве стр. 127—131.

³⁾ Дан. Жив. стр. 275 и 308; Ив. Павл. Жит. с. 168.

¹⁾ Ист. Срп. Цркве стр. 127—131.

¹⁾ Срећк. Ист. II стр. 165. — Дан. Жив. с. 275, 287.

²⁾ Ист. Срп. Цркве стр. 129.

плаћања интереса на дуг општини за саграђену калдрму, пошто он има примати од општине преко 1000 дин., што је као бив. општ. благајник од свог новца издао на општинске потребе па му на овај новац не тече никакав интерес, одбор је решио,

да се од Милана М. Банковића и његове браће као садужника наплати цео дуг за саграђену калдрму, а за наплату интереса да се сачека док се надлежно не утврди његово право на тражену накнаду из општинске касе, и ако му се исто призна, да се интерес на дуг за саграђену калдрму не наплаћује, у противном да се и сав интерес од њих наплати.

XVIII

На предлог председника општине, одбор је одлучио,

да се предмети о расходовању наплаћене казне од Симе Лазаревића и о накнади наплаћеног па од извршитеља упропашћенога примања Боже Неорчића скину с дневног реда, пошто по истима има да се учине извесна дослеђења.

XIX

Председник извештава одбор, да је Главна Контрола сходно решењу одбора послала акта Управе трошаринске, која се подносе одбору на увиђај, како би могао донети решење о примедбама Главне Контроле на извесну трошаринску вересију.

По саслушању овога и по прочитању извештаја члана суда г. Рајића о овоме АБр. 8071, одбор је одлучио,

да овај предмет проуче одборници г.г. Ђура Пантелић и Љуб. Живковић и члан суда г. Б. Ј. Рајић и поднесу одбору извештај са мишљењем.

XX

Одборник г. Милутин Ј. Марковић са још 14 одборника подноси писмен предлог, како да се изврше велики општински радови.

По прочитању тога предлога одбор је одлучио, —

да се за решавање по овоме предлогу сазове нарочита ванредна одборска седница идуће недеље.

друго архијепископовање Данила I-ог изгледало је потпуно неканонско, и АЕ. Данило II, припадајући том делу свештенства из тих разлога прећутао је ово друго архијепископовање Данила I-ог. Али, овоме резонувању г-на Дучића могао би се учинити један знаменит приговор: За што Данило II говори о АЕ. Јанићију, када је АЕ. Јанићије I онако исто Урошева креатура као што је и Данило I био у другом свом архијепископовању Драгутинова креатура? По мишљењу г. Нић. Дучића и АЕ. Јанићије I био би неканонски архијепископовао, јер је у животу био још АЕ. Данило I. Ипак за то АЕ. Данило II говори и хвали АЕ. Јанићија I. Према томе, ми мислимо да је АЕ. Данило II прећутао друго архијепископовање Данила I вероватно више из партизанских него ли из канонских разлога. —

Ако се има на уму Данилова причања и горње претпоставке, онда би се могло констатовати, да је овако било стање и расположење у Српској Држави при Драгутинову ступању на престо српски:

Урош и Јанићије I нису хтели да се помире са Драгутином и да му опросте. Јелена се помирила са сином Драгутином,

XXI

Одборник г. Коста Д. Главинић, пошто је прочитан предлог г. М. Ј. Марковића и осталих о начину извршења великих општинских радова, изјавио је, да одустаје од својег предлога поднетог одбору у седници од 12. Нов. 1898. год. Одбор је примио к знању,

ову изјаву г. К. Д. Главинића.

XXII

На предлог суда општинског АБр. 8093 и 8109 а у интересу општинских прихода и у интересу сточарства одбор је решио,

да се касапска аренда на једну заклану краву повиси од 18 динара на двадесет и четири динара.

Ово повећање таксе да вреди од првог Јануара 179-девете године.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Данашња ванредна одборска седница, која је сазвана ради решавања редовних предмета, претворена је у свечану седницу поводом данашње прославе четрдесетогодишњице повратка народне династије Обреновића на српски престо, која се прослава слави данас у Нишу по решењу Народне Скупштине.

Пошто је председник општине изговорио неколико речи о овој свечаности, г.г. одборници су стојећи узвикнули: Живео Краљ Александар I.

Одмах за овим седница је закључена.

П О З И В

Позивају се сви грађани Београдске општине који дугују за калдрму, да свој дуг плате, заједно са 6% камате, у противном, наређено је, да се од свију наплата изврши судским путем.

Овом приликом чине се пажљивим купци имања, да се предходно увере, да дотично имање не дугује општини за калдрму, у

који јој је дао на уживање Брњаке.¹⁾ Имајући на уму доцнија деловања свештенства и властеле, може се мислити да је већина властеле и свештенства била рђаво расположена према Драгутину. —

Пошто смо размотрили стање Српске Државе и расположење, које је онда владало у Српској Држави при Драгутинову ступању на престо, потребно је да пређемо на прве године Драгутинова врховнога краљевања.

У опште мало је споменика, који би нам штогод детаљније могли причати о првим годинама Драгутинова врховног краљевства. Особито у АЕ. Данила налазимо доста података о првим годинама Драгутинове владе. Неки пак летописи, особито пространији, истичу: Драгутинову јаку религиозност, која је допирала до аскетизма; његово старање о добру Српске Државе; његову љубав према калуђерима, његову правдољубивост; његово поштовање старости и бригу о омладини:

„Стефанъ же Оурошкы сынъ по скоюмь отци прѣемлетъ краљекъство, и паче на любокъ божию и пракослакнемъ распалѣ се

¹⁾ Можда је ово Драгутиново измирење са краљицом Јеленом напорила сама смрт краља Уроша; али да Урошева смртније ни мало на боље изменила политичке прилике, и да није уклонила нерасположење српске властеле и свештенства према Драгутину, то ћемо видети.

противном плаћају они дуг, јер дуг од калдрме није лични дуг, него дуг имања.

Од Суда Београдске општине 11 Децембра 1898 год. АБр. 8675 у Београду.

Н А З Н А Њ Е

Одбор је општински у седници својој од 19. Нов. 1898. решио, да се касапска аренда на једну заклану краву повиси од 18 динара на двадесет и четири дин. од првог Јануара 1899. год.

Према овоме ће се од 1-ог Јануара идуће године наплаћивати за општинску касу 24 динара за клање једне краве.

О овоме се извештавају грађани, а нарочито месари, ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 1. Дец. 1898. АБр. 8190. у Београду.

Н А З Н А Њ Е

Одбор општине београдске у седници од 15. Октобра 1898. г. решио је, да од 1. Јануара 1899. год. буде такса псећој марци два динара, без разлике, да ли се марка узима за мушко или женско псето. Исто тако коштаће марка два динара и онда када се на место изгубљене марке друга купује.

О овоме се извештавају грађани и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год плате ову таксу општини и узму марку за свако псето.

О Б Ј А В А

Општина београдска издаје под закуп подрум под школом код Саборне цркве.

Ко жели узети исти, нека се јави економном одељењу општине београдске.

и достохвално и благочестно съблюде отъчъство си. пожатъ богоугодно житиѣ, инокихъ любѣ, старыхъ почитоуѣ, младыхъ питиѣ. Ксакоу же правдоу и истиноу испълнаѣ, къ симъ же постомъ и молиткыи своиъ тѣло оудрочѣѣ елико немощно есть изршти.¹⁾

По Данилову причању Драгутин је напишао Српску Државу јако разривену и потпуном растројству. У Држави се Српској беху до највећег степена развили пороци, неправда, и одвратно користољубље И Данило уверава, наглашавајући своје савремеништво, да је за Драгутинове владе не стало свију тих рђавих ствари:

„Тако бо бѣ къ дъни краљекъства њего (Драгутина), нмъ же и ми самокндѣци кыхомъ Нпракда бо и грѣдъни и лихонмѣство, елико едино кетеро отъ злыныхъ, къса оубо та не окрѣтадоху се къ дъни њего, владычъствоуштоу њемоу къ отъчъсткыи скоюмь...“²⁾

(Наставиће се)